

mer, er det en helt forkert medicin i den nuværende situation. Så jeg vil sige: Nej, vi vil ikke ændre vores økonomiske politik. Jeg er glad for den linje, vi har kørt siden 2001, hvor vi ikke har lyttet til Socialdemokraterne eller SF, når der har været den ene kritik efter den anden om, at vi ikke brugte de overskud, der var i de gode år, men at vi netop valgte at spare op i gode tider til mindre gode tider.

Kl. 09:50

Formanden:

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 09:50

Mette Frederiksen (S):

Hvorfor bruger Venstres ordfører sin tid på at tale udenom? Den danske befolkning har jo ikke behov for en eller anden dogmatisk diskussion i Folketingssalen i dag om skattelettelser. Det, som den danske befolkning har behov for her og nu, er jo at se, at Christiansborg tager den økonomiske krise alvorligt, at vi ikke sidder på hænderne, at vi ikke spilder hinandens eller danskernes tid, at vi sørger for – både som en del af den politiske diskussion og især som en del af den økonomiske politik, der skal føres – at der både er plads til en ordentlig vækstpolitik og en ordentlig velfærdspolitik, og at vi ikke sætter hænderne for øjnene, når vi kan se, at ledighedstallene stiger.

Det, vi må konstatere allerede nu efter en kort tids debat, er, at Venstre jo ikke har nogen bud på, hvordan vi sikrer, at der kommer flere arbejdspladser. Venstre står alene og taler om forbrug og skattelettelser. Alle de danskere, der nu kan frygte, at arbejdsløsheden rammer dem og deres familie, har behov for, at vi bruger penge – bedst og rigtigst, og det er i offentlige investeringer.

Kl. 09:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:51

Peter Christensen (V):

Hvem er det egentlig, der er dogmatisk? Socialdemokratiet har altid været imod skattelettelser, de vil hellere sætte skatten op. Det har man sagt uafbrudt siden 2001. Fair nok. Man har for længe siden stillet et ændringsforslag til finansloven, der går på, at man vil lade skatten stige med 5 mia. kr., og så synes jeg jo, at det er enormt uansvarligt, at man overhovedet ikke reflekterer over, hvad det er, der sker ude i det danske samfund nu, men fastholder, at man vil lade skatten stige med 5 mia. kr.

Jeg synes jo, at man, hvis man var ansvarlig – selv om man er socialdemokrat – sagde til sig selv: Det er nok ikke lige det rigtige tidspunkt at køre vores socialistiske raid mod danskerne på. Det er nok bedre at lade de 5 mia. kr. blive i danskernes lommer, sådan at man har en mulighed for at kunne sætte noget aktivitet i gang og også sikre en fornuftig købekraft hos danskerne.

Kl. 09:52

Formanden:

Så er det hr. Niels Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 09:52

Niels Helveg Petersen (RV):

Tak. Venstres ordfører, hr. Peter Christensen, er inde på, at der ikke er brug for sådan en selvforstærkende krisesnak. Nej, det er der ikke, men der er altså heller ikke brug for et kunstigt lys-syn.

Vi står i en situation med en stærk svækkelse af de offentlige finanser på 55 mia. kr. næste år, med en stigende ledighed, svækket konkurrenceevne og lav vækst for i hvert fald en 4-årig periode, fra 2006 til 2010. Værst er imidlertid rentespændet i forhold til udlandet. Det er jo sådan set udlandets karaktergivning til dansk økonomi. Udlandet har ikke den tillid til dansk økonomi, man forlanger ekstra rente i forhold til Danmark på 1,75 pct., og det har selvfølgelig udsigt til at svække de samlede erhvervsinvesteringer i industri og landbrug. Og derfor vil jeg spørge Venstres ordfører:

Vil Venstre ikke ændre sin økonomiske politik således, at det bliver en prioritet at nedbringe rentespændet i forhold til udlandet?

Kl. 09:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:54

Peter Christensen (V):

Jo. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi netop fører en økonomisk politik, der gør, at det rentespænd kan blive mindre og helst forsvinde helt. Jeg tror netop, at måden, hvorpå vi politisk kan hjælpe, til at det sker, er ved ikke at pumpe for meget aktivitet ud – ud over det niveau, der ligger i finansloven. For som OECD siger, når de giver en karakter for den finanslovaftale, der ligger, så er det det, der skal til – hverken mere eller mindre. Men jeg erkender, at hvis vi begyndte at lytte til de partier, som Det Radikale Venstre gerne vil i regering sammen med – SF og Socialdemokratiet – ville det vise sig, at det jo er det stik modsatte. Så er det jo, må jeg sige til